

குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒரு நாட்டில் வசிக்கும் மொத்த மக்களின் எண்ணிக்கை அந்நாட்டின் 'மக்கள் தொகை' எனப்படும். உலகிலேயே அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட நாடுகளில் சீனாவுக்கு அடுத்தபடியாக இந்தியா இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது. இந்தியா உலகின் நிலப்பரப்பில் 2.4 சதவீதத்தை மட்டுமே கொண்டுள்ளது, ஆனால் உலக மக்கள்தொகையில் சுமார் 17.5 சதவீதம் பேர் வசிக்கின்றனர். இந்தியாவின் மக்கள்தொகை விகிதம் அதன் பரப்பளவு விகிதத்தை விட மிக அதிகமாக இருப்பதை இது காட்டுகிறது. எனவே, உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆறு பேரில் ஒருவர் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு:

மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு என்பது ஒரு நாட்டில் அல்லது ஒரு நாட்டின் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட பகுதியிலுள்ள அனைத்து நபர்களின் குறிப்பிட்ட நேரத்தில், மக்கள்தொகை, பொருளாதார மற்றும் சமூக தரவுகளை சேகரித்தல், தொகுத்தல், பகுப்பாய்வு செய்தல் அல்லது பரப்புதல் ஆகியவற்றின் மொத்த செயல்முறையாகும். இது பத்து வருட இடைவெளியில் நடக்கும். மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின் மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட தரவு நிர்வாகம், திட்டமிடல், கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் அரசின் பல்வேறு திட்டங்களின் மேலாண்மை மற்றும் மதிப்பீடு ஆகியவற்றிற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இந்தியாவில் முதல் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு 1872 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் முதல் முழுமையான மற்றும் ஒத்திசைவான மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு 1881 இல் நடத்தப்பட்டது. மேலும் 2011 மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பு இந்தியாவின் பதினைந்தாவது மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பைக் குறிக்கிறது.

மக்கள்தொகையின் பரவல் மற்றும் அடர்த்தி:

'மக்கள்தொகைப் பரவல்' என்ற சொல் பூமியின் மேற்பரப்பில் மக்கள் இடைவெளியைக் குறிக்கிறது. வளங்கள் கிடைப்பதில் உள்ள பரந்த மாறுபாட்டின் காரணமாக இந்தியாவில் மக்கள்தொகை விநியோகம் மிகவும் சீரற்றதாக உள்ளது. மக்கள்தொகை பெரும்பாலும் தொழில்துறை மையங்கள் மற்றும் நல்ல விவசாய நிலங்களின் பகுதிகளில் குவிந்துள்ளது. மறுபுறம், உயரமான மலைகள், வறண்ட நிலங்கள், அடர்ந்த காடுகள் மற்றும் சில தொலைதூர மூலைகள் போன்ற பகுதிகள் மிகவும் மெல்லிய மக்கள்தொகை கொண்டவை மற்றும் சில பகுதிகள் மக்கள் வசிக்காதவை. நிலப்பரப்பு, காலநிலை, மண், நீர்நிலைகள், கனிம வளங்கள்,

UNIT - III - GEOGRAPHY OF INDIA

தொழில்கள், போக்குவரத்து மற்றும் நகரமயமாக்கல் ஆகியவை நம் நாட்டில் மக்கள்தொகைப் பரவலைப் பாதிக்கும் முக்கிய காரணிகளாகும்.

உத்தரப்பிரதேசம் 199.5 மில்லியன் மக்கள்தொகை கொண்ட நாட்டில் அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட மாநிலமாக உள்ளது, அதைத் தொடர்ந்து மகாராஷ்டிரா (112.3 மில்லியன்), பீகார் (103.8 மில்லியன்) மேற்கு வங்கம் (91.3 மில்லியன்) மற்றும் ஒருங்கிணைந்த ஆந்திரப் பிரதேசம் மற்றும் தெலுங்கானா (84.6 மில்லியன்). இந்த ஐந்து மாநிலங்கள் நாட்டின் மக்கள் தொகையில் பாதியளவைக் கொண்டுள்ளன. இந்தியாவின் குறைந்த மக்கள் தொகை கொண்ட மாநிலம் சிக்கிம் (0.61 மில்லியன்). யூனியன் பிரதேசங்களில் 16.75 மில்லியன் மக்கள்தொகையுடன் டெல்லி முதலிடத்தில் உள்ளது.

நாட்டில் மக்கள்தொகையின் சீரற்ற விநியோகம் உடல், சமூக-பொருளாதார மற்றும் வரலாற்று காரணிகள் போன்ற பல காரணிகளின் விளைவாகும். இயற்பியல் காரணிகளில் நிவாரணம், காலநிலை, நீர், இயற்கை தாவரங்கள், கனிமங்கள் மற்றும் ஆற்றல் வளங்கள் ஆகியவை அடங்கும். சமூக-பொருளாதார காரணிகள் மதம், கலாச்சாரம், அரசியல் பிரச்சினைகள், பொருளாதாரம், மனித குடியேற்றங்கள், போக்குவரத்து நெட்வொர்க், தொழில்மயமாக்கல், நகரமயமாக்கல், வேலை வாய்ப்பு போன்றவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

மக்கள் தொகை அடர்த்தி:

இது ஒரு சதுர கிலோ மீட்டருக்கு நபர்களின் எண்ணிக்கையாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. 2011 இன் படி, இந்தியாவின் சராசரி மக்கள் தொகை அடர்த்தி ஒரு சதுர கிலோ மீட்டருக்கு 382 பேர். உலகிலேயே அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட பத்து நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று. இந்தியாவின் அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட மாநிலம் பீகார் மற்றும் குறைந்த மக்கள் தொகை அடர்த்தி கொண்ட மாநிலம் அருணாச்சல பிரதேசம் ஆகும். யூனியன் பிரதேசங்களில், தில்லி ஒரு சதுர கிலோமீட்டருக்கு 11,297 மக்கள்தொகையுடன் உள்ளது, அதே நேரத்தில் அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகள் குறைந்த மக்கள்தொகை அடர்த்தியைக் கொண்டுள்ளன.

மக்கள் தொகை வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றம்:

மக்கள்தொகை மாற்றம் என்பது ஒரு பகுதியில் ஒரு காலகட்டத்திலிருந்து மற்றொரு காலகட்டத்திற்கு மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு அல்லது குறைவைக் குறிக்கிறது. மக்கள்தொகை வளர்ச்சி பிறப்பு விகிதம், இறப்பு விகிதம் மற்றும் இடம்பெயர்வு

ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படுகிறது. இவை மூன்றும் மக்கள் தொகையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

பிறப்பு விகிதம் என்பது ஒரு வருடத்தில் ஆயிரம் பேருக்கு உயிருடன் பிறந்தவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது மற்றும் இறப்பு விகிதம் என்பது ஒரு வருடத்தில் ஆயிரம் பேருக்கு இறப்பு எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது. இந்தியாவில் விரைவான மக்கள்தொகை வளர்ச்சிக்கு இறப்பு விகிதத்தின் விரைவான சரிவு முக்கிய காரணமாகும்.

மக்கள்தொகை அமைப்பு:

மக்கள்தொகை அமைப்பு என்பது வயது, பாலினம், திருமண நிலை, சாதி, மதம், மொழி, கல்வி, தொழில் போன்ற பண்புகளைக் குறிக்கிறது. மக்கள்தொகை அமைப்பு பற்றிய ஆய்வு, மக்கள்தொகையின் சமூக, பொருளாதார மற்றும் மக்கள்தொகை கட்டமைப்பைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

வயது கலவை:

மக்கள்தொகையின் வயது அமைப்பு ஒரு நாட்டில் வெவ்வேறு வயதினரின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது. ஒரு நாட்டின் மக்கள்தொகை பொதுவாக மூன்று பரந்த பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில், 15 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள் 29.5% ஆகவும், 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் 8.0% ஆகவும் உள்ளனர். எனவே, இந்தியாவில் சார்ந்துள்ள மக்கள் தொகை 37.5% மற்றும் சுதந்திர மக்கள் தொகை (16-59 வயது) 62.5% ஆகும். நமது நாட்டில் மனித வளம் அதிகம் என்பதை இது காட்டுகிறது.

பாலின விகிதம்:

பாலின விகிதம் 1000 ஆண்களுக்கு பெண்களின் எண்ணிக்கை என வரையறுக்கப்படுகிறது. 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, நாட்டின் பாலின விகிதம் 1000 ஆண்களுக்கு 940 பெண்கள். பெண்களின் எண்ணிக்கை ஆண்களை விட குறைவாக இருப்பதாக இது அறிவுறுத்துகிறது. இது கேரளாவில் 1084 ஆகவும், புதுச்சேரியில் 1038 ஆகவும் உள்ளது. யூனியன் பிரதேசமான டாமன் மற்றும் டையூவில் (618) குறைந்த பாலின விகிதம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

எழுத்தறிவு விகிதம்:

எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இது மக்களின் தரத்தின் முக்கியமான குறிகாட்டியாகும். மொத்த மக்கள்தொகையில் கல்வியறிவு பெற்றவர்களின் சதவீதம் எழுத்தறிவு

விகிதம் என அழைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் எழுத்தறிவு நிலைகளில் நிலையான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி இந்தியாவின் கல்வியறிவு விகிதம் 74.04% ஆகும். இதிலிருந்து, ஆண்களின் கல்வியறிவு விகிதம் 82.14% ஆகவும், பெண்களின் கல்வியறிவு 65.46% ஆகவும் உள்ளது. ஆண் மற்றும் பெண் கல்வியறிவு விகிதங்களுக்கு இடையே இன்னும் பெரிய இடைவெளி (16.68%) இருப்பதை இது காட்டுகிறது. 93.91% எழுத்தறிவு விகிதத்துடன் நாட்டிலேயே கேரளா முதலிடத்தில் உள்ளது, அதைத் தொடர்ந்து 92.28% உடன் யூனியன் பிரதேசமான லட்சத்தீவு உள்ளது. குறைந்த எழுத்தறிவு விகிதம் பீகாரில் (63.82%) காணப்படுகிறது.

தொழில் அமைப்பு:

ஒரு நாட்டின் மக்கள்தொகையில் பொருளாதார ரீதியாக சுறுசுறுப்பான பகுதி மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு நடவடிக்கைகளின் போது கணக்கிடப்பட்டு தொழிலாளர்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் தொழிலாளர்கள் மூன்று மடங்கு பிரிவுகளின் கீழ் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் முக்கிய தொழிலாளர்கள், விளிம்புநிலை தொழிலாளர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் அல்லாதவர்கள். இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, முந்தைய ஆண்டின் பெரும்பகுதிக்கு (குறைந்தது 6 மாதங்கள் அல்லது 183 நாட்கள்) பணிபுரிந்த அனைவரும் முக்கிய தொழிலாளர்களாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். ஆறு மாதங்களுக்கும் குறைவாக வேலை செய்தவர்கள் விளிம்புநிலை தொழிலாளர்கள் என்றும், வேலை செய்யாதவர்கள் தொழிலாளர்கள் அல்லாதவர்கள் என்றும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

மக்கள்தொகை இயக்கவியல்:

மனித மக்கள்தொகை இயக்கவியல் என்பது மக்கள்தொகையின் அளவு மற்றும் அதன் பண்புகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் தொடர்பான காரணிகளைக் கண்காணிக்கும் ஒரு துறையாகும். மக்கள்தொகை மாற்றங்களைக் கணிப்பது மக்கள்தொகை ஆய்வுகளின் முக்கிய அம்சமாகும்.

மக்கள் தொகை அதிகரிப்பால் ஏற்படும் பிரச்சனைகள்:

இந்தியாவில், வள அடிப்படையிலான மக்கள்தொகையின் அழுத்தம் அதிகரித்து, பல சமூக-பொருளாதார, கலாச்சார, அரசியல், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகளை உருவாக்கியது. மக்கள்தொகை பிரச்சனைகள் இடம் மற்றும் நேரம் மற்றும் பிராந்தியத்திற்கு பிராந்தியம் வேறுபடும். நம் நாட்டில் மக்கள்தொகை பெருக்கத்தால் உருவாகும் சில முக்கிய பிரச்சனைகள் கூட்டம், வேலையின்மை

மற்றும் வேலையின்மை, குறைந்த வாழ்க்கைத் தரம், ஊட்டச்சத்து குறைபாடு, இயற்கை மற்றும் விவசாய வளங்களின் தவறான மேலாண்மை, ஆரோக்கியமற்ற சூழல் போன்றவை.

இனக்குழுக்கள்:

இனம் என்பது தோல் நிறம், முடி நிறம், தாடை அமைப்பு மற்றும் கண் அமைப்பு போன்ற இயற்பியல் பண்புகளால் மற்ற குழுக்களில் இருந்து வேறுபடுத்தப்படக்கூடிய தனிநபர்களின் குழுவாகும்.

இதன் விளைவாக, இனம் என்பது ஒரு நபரின் உடல் மற்றும் மரபணு அம்சங்களுடன் தொடர்புடைய உயிரியல் கருத்தாக வரையறுக்கப்படலாம் மங்கோலோ-திராவிட,

1. மங்கோலாய்டு
2. துர்கோ-ஈரானியன்
3. இந்தோ-ஆரியர்
4. ஸ்கைதோ-திராவிடன்
5. ஆரிய-திராவிட
6. மங்கோலோ-திராவிட
7. மங்கோலாய்டு
8. திராவிடம்

பழங்குடி மக்கள்:

ஒரு பழங்குடி என்பது ஒரு சமூக, பொருளாதார, மத அல்லது இரத்த உறவுகளால் பொதுவான கலாச்சாரம் மற்றும் பேச்சுவழக்கில் இணைக்கப்பட்ட குடும்பங்களைக் கொண்ட ஒரு சமூகத்தில் ஒரு குழு அல்லது சமூகப் பிரிவாகும். ஒவ்வொரு பழங்குடியும் தனித்துவமானது, ஏனென்றால் ஒவ்வொருவரும் ஒரு தனித்துவமான கலாச்சார, சமூக மற்றும் அரசியல் அடையாளத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இந்தியாவில் பழங்குடியினர் 'ஆதிவாசிகள்' என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்தியாவில் உள்ள பழங்குடி சமூகங்கள் இந்திய அரசியலமைப்பின் அட்டவணை 5 இன் கீழ் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த பழங்குடியினர் 'பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடியினர்' என்று அழைக்கப்படுவதற்கு இதுவே காரணம். 'இந்தியாவின் பழங்குடி மக்கள் வெவ்வேறு பாக்கெட்டுகளில் நாடு முழுவதும் பரவியுள்ளனர். நிலப்பரப்பு முழுவதும், அதிகபட்ச பழங்குடி மக்கள் வசிக்கும் இடங்கள்

1. மிசோரம் (மொத்த மாநில மக்கள் தொகையில் 94.4%)
2. லட்சத்தீவு (மொத்த யூனியன் மக்கள் தொகையில் 94%)

UNIT - III - GEOGRAPHY OF INDIA

3. மேகாலயா (மொத்த மாநில மக்கள் தொகையில் 86.1%)
4. நாகாலாந்து (மொத்த மாநில மக்கள் தொகையில் 86.5%)
5. தமிழ்நாடு: அடியன், அரநாடன், ஏரவள்ளன், இருளர், காதர், கணிகர், கோட்டாஸ், தோடாக்கள், குறுமான்கள்.

ஒரு பழங்குடி என்பது ஒரு பாரம்பரிய சமூகத்தில் ஒரு சமூகப் பிரிவாகும், இது சமூக, பொருளாதார, மத அல்லது இரத்த உறவுகளால் இணைக்கப்பட்ட குடும்பங்கள், பொதுவான கலாச்சாரம் மற்றும் பேச்சுவழக்கு. ஒரு பழங்குடியினருக்கு சில குணங்கள் மற்றும் குணாதிசயங்கள் உள்ளன, அது ஒரு தனித்துவமான கலாச்சார, சமூக மற்றும் அரசியல் அமைப்பாக அமைகிறது.

இந்தியாவில் உள்ள பழங்குடியினர்:

இந்திய அரசியலமைப்பு 'அட்டவணை 5' இன் கீழ் இந்தியாவில் உள்ள பழங்குடி சமூகங்களை அங்கீகரித்துள்ளது. எனவே அரசியலமைப்பால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பழங்குடியினர் 'பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடியினர்' என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்தியாவில் சுமார் 645 தனித்தனி பழங்குடியினர் உள்ளனர்.

இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய பழங்குடியினர்:

1. ஆந்திரப் பிரதேசம்: அந்த, சாது அந்த, பகதா, பில், செஞ்சஸ் (செஞ்சவார்), கடபாஸ், கோண்ட், கவுண்டு, ஜடபுஸ், கம்மாரா, காட்டுநாயக்கன், கோலவர், கோலம், கோண்டா, மன்னா தோரா, பர்தான், ரோனா, சவராஸ், டப்பா எருகுல, நக்கலா, துலியா, தோட்டி, சுகாலிஸ், பஞ்சாரா, கொண்டரெட்டிஸ், கோயா, முகா தோரா, வால்மீகி, யேனாடிகள், சுகாலிஸ், லம்பாடிகள்.
2. அருணாச்சல பிரதேசம்: அபதானிஸ், அபோர், டப்பலா, கலாங், மொம்பா, ஷெர்டுக்கென், சிங்போ, நிஷி, மிஷி, இடு, தாரோன், டாகின், ஆதி, மோன்பா, வாஞ்சோ.
3. அஸ்ஸாம்: சக்மா, சுட்டியா, திமாசா, ஹஜோங், கரோஸ், காசிஸ், காங்டே, கர்பி, போரோ, போரோகாச்சாரி, கச்சாரி, சோன்வால், மிரி, ரபா, கரோ.
4. பீகார்: அசுர், பைகா, பிர்ஹோர், பிர்ஜியா, செரோ, கோண்ட், பர்ஹையா, சந்தல்கள், சவர், கர்வார், பஞ்சாரா, ஓரான், சந்தால், தாரு
5. சத்தீஸ்கர்: அகாரியா, பைனா, பத்ரா, பியார், கோண்ட், மவாசி, நாகசியா, கோண்ட், பின்ஜ்வார், ஹல்பா, ஹல்பி, கவார், சவர்,
6. கோவா: தோடியா, துபியா, நாய்க்டா, சித்தி, வர்லி, கவ்டா.
7. குஜராத்: பர்தா, பம்சா, பில், சரண், தோடியா, கம்தா, பராதி, பட்டேலியா, தங்கா, துப்லா, தலைவியா, ஹல்பதி, கோக்னா, நாய்க்டா, படேலியா, ரதாவா, சித்தி.

UNIT - III - GEOGRAPHY OF INDIA

8. இமாச்சலப் பிரதேசம்: காடிஸ், குஜ்ஜர்கள், காஸ், லம்பா, லஹ்வுலாஸ், பங்வாலா, ஸ்வாங்லா, பீட்டா, பேடா போட், போத்.
9. ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர்: பகர்வால், பால்டி, பேடா, காடி, கர்ரா, மோன், பூரிக்பா, சிப்பி, சாங்பா, குஜ்ஜர்.
10. ஜார்கண்ட்: பிர்ஹோர்ஸ், பூமிஜ், கோண்ட்ஸ், காரியா, முண்டாஸ், சந்தால்ஸ், சவர், பேடியா, ஹோ, கர்வார், லோஹ்ரா, மஹ்லி, பர்ஹையா, சந்தால், கோல், பஞ்சாரா.
11. கர்நாடகா: அதியன், பர்தா, கோண்ட், பில், இருலிகா, கோரகா, படேலியா, யெரவா, ஹசலாரு, கோலி தோர், மராட்டி, மேடா, நாய்க்டா, சோலிகரு.
12. கேரளா: அடியன், அரண்டன், ஏரவல்லான், குரும்பா, மலை அரையன், மாப்ளாக்கள், உரலிகள், இருளர், கணிகரன், காட்டுநாயக்கன், குறிச்சான், முத்துவன்.
13. மத்தியப் பிரதேசம்: பைகாஸ், பில்ஸ், பரியா, பிர்ஹோர்ஸ், கோண்ட்ஸ், கட்காரி, காரியா, கோண்ட், கோல், முரியாஸ், கோர்கு, மவாசி, பர்தான், சஹாரியா,
14. மகாராஷ்டிரா: பைனா, புஞ்சியா, தோடியா, கட்காரி, கோண்ட், ரதாவா, வார்லிஸ், தங்கா, ஹல்பா, கதோடி, கோக்னா, கோலி மகாதேவ், பார்தி, தாக்கூர்,
15. மணிப்பூர்: நாகா, குகி, மெய்டேய், ஐமோல், அங்கமி, சிரு, மரம், மோன்சாங், பைடே, பூரும், தாடு, அனல், மாவோ, தங்குல், தாடு, பூமை நாகா.
16. மேகாலயா: சக்மா, கரோஸ், ஹஜோங், ஜைந்தியா, காசி, லாகர், பாவாய், ரபா, மிகிர்.
17. மிசோரம்: சக்மா, திமாசா, காசி, குக்கி, லாகர், பாவி, ரபா, சின்டெங், லுஷாய்
18. நாகாலாந்து: அங்கமி, கரோ, கச்சாரி, குக்கி, மிகிர், நாகாஸ், செமா, ஏஓ, சாகேசாங், கொன்யாக், லோதா, போம், ரெங்மா, சங்கடம்,
19. ஒடிசா: கட்பா, காரா, காரியா, கோண்ட், மத்யா, ஓரான்ஸ், ராஜுவார், சந்தால்ஸ், பதுடி, பதுரி, போட்ட்டா, பூமிஜ், கோண்ட், ஜுவாங், கிசான், கோல்ஹா, கோரா, கயாரா, கோயா, ஷா, லோபார், சாரோஜா முண்டா.
20. ராஜஸ்தான்: பில்ஸ், டமரியா, தங்கா, மீனாஸ் (மினாஸ்), பட்டேலியா, சஹாரியா, நாய்க்டா, நாயகா, கதோடி.
21. சிக்கிம்: பூட்டியா, காஸ், லெப்சாஸ், லிம்பூ, தமாங்
22. தமிழ்நாடு: அடியன், அரநாடன், ஏரவல்லான், இருளர், காதர், கணிகர், கோட்டாஸ், தோடர், குறும்பர், மலையாளி,
23. தெலுங்கானா: செஞ்சல்.
24. திரிபுரா: பில், பூட்டியா, சைமல், சக்மா, ஹலாம், காசியா, லுஷாய், மிசெல், நம்தே, மாக், முண்டா, ரியாங்,
25. உத்தரகாண்ட்: போடியாஸ், புக்ஸா, ஜான்சாரி, காஸ், ராஜி, தாரு.

UNIT - III - GEOGRAPHY OF INDIA

26. உத்தரப்பிரதேசம்: போடியா, புக்ஸா, ஜான்சாரி, கோல், ராஜி, தாரு, கோண்ட், கர்வார், சஹரியா, பரஹியா, பைகா, அகாரியா, செரோ
27. மேற்கு வங்காளம்: அசர், கோண்ட், ஹஜோங், ஹோ, பர்ஹையா, ரபா, சந்தால்ஸ், சவர், பூமிஜ், பூட்டியா, சிக் பராய்க், கிசான், கோரா, லோதா, கெரியா, கரியம், மஹாலி, மால் பஹாரியா, ஓரான்,
28. அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார்: ஓரான்ஸ், ஓங்கஸ், சென்டினலீஸ், ஷோம்பென்ஸ்.

இடம்பெயர்வு:

இடம்பெயர்வு என்பது வெவ்வேறு நிபுணர்களால் வித்தியாசமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக, இடம்பெயர்வு என்பது ஒரு தனி நபர் அல்லது மக்கள் குழு குறிப்பிடத்தக்க தூரத்திற்கு மேல் வசிக்கும் நிரந்தர அல்லது அரை நிரந்தர மாற்றமாக வரையறுக்கப்படுகிறது. எனவே, இடம்பெயர்வு என்பது ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மக்கள் நகர்வதைக் குறிக்கிறது.

ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் வரையறை:

இடம்பெயர்வு என்பது ஒரு புவியியல் அலகுக்கு இடையே உள்ள மக்கள்தொகையின் புவியியல் இயக்கத்தின் ஒரு வடிவமாகும், இது பொதுவாக நிரந்தர குடியிருப்பு மாற்றத்தை உள்ளடக்கியது.

சமூக அறிவியலின் மிக முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்று "மனித இடம்பெயர்வு". இது அதன் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே மனித குலத்துடன் நெருங்கிய உறவைப் பேணி வருகிறது. இடம்பெயர்வு என்பது மனித வாழ்வின் ஆரம்பத்திலிருந்தே மனிதனின் மிக முக்கியமான ஆற்றல்மிக்க செயல்களில் ஒன்றாகும். ஆரம்ப காலங்களில், மக்கள் உணவைத் தேடி ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு இடம்பெயர்ந்தனர். பெரும்பாலான மக்கள் காடுகளில் வாழ்வதை நிறுத்திவிட்டு நாகரீக வாழ்க்கையை ஏற்றுக்கொண்டபோது, அவர்கள் வளர்ப்பு விலங்குகளுடனும் வளமான நிலத்துடனும் உறவை வளர்த்துக் கொண்டனர். இதன் விளைவாக, மனிதகுலத்தின் இயக்கம் கணிசமாக மாறியது. அவர்கள் கிட்டத்தட்ட நாடோடி வாழ்க்கையை விட்டுவிட்டு நிரந்தர குடியிருப்புகளில் வாழத் தொடங்கினர். இந்த கட்டத்தில், மக்கள் சாகுபடிக்கு வளமான நிலத்தைத் தேடி ஒரு பிராந்தியத்திலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்கு தொடர்ந்து இடம்பெயர்ந்தனர். பின்னர், ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் இயக்கத்தின் தன்மை அடிக்கடி மாறியது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – III – GEOGRAPHY OF INDIA

இடம்பெயர்வு காரணிகள்:

மனித மக்கள்தொகை இடம்பெயர்வுக்குப் பல காரணிகள் காரணமாகின்றன. இந்த காரணிகளை சாதகமான மற்றும் சாதகமற்ற காரணிகளின் கீழ் தொகுக்கலாம்.

1. ஒரு இடத்தை நோக்கி மக்களை ஈர்க்கும் சாதகமான காரணிகள் இழுக்கும் காரணிகள் எனப்படும்.
2. மக்களை ஒரு இடத்தை விட்டு வெளியேறச் செய்யும் சாதகமற்ற காரணிகள் புஷ் காரணிகள் எனப்படும்.

மனித இடம்பெயர்வுக்கு காரணமான பல்வேறு காரணங்கள் பின்வருமாறு ஐந்து குழுக்களின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இடம்பெயர்வுக்கான சுற்றுச்சூழல் அல்லது இயற்கை காரணங்கள்:

இந்த வகையின் கீழ் செயல்படும் காரணங்கள் இயற்கையானவை. அவற்றில் எரிமலை வெடிப்பு, பூகம்பம், வெள்ளம், வறட்சி போன்றவை அடங்கும். இந்த நிகழ்வுகள் மக்களை தங்கள் சொந்த இடங்களை விட்டு வெளியேறி புதிய பகுதிகளில் குடியேற கட்டாயப்படுத்துகின்றன. நீர் ஆதாரங்களின் இருப்பு, ஆபத்துகள் இல்லாத பகுதிகள், மாசுபாடு போன்ற சூழ்நிலைகள் புலம்பெயர்ந்தோரை ஈர்க்கின்றன.

இடம்பெயர்வுக்கான பொருளாதார காரணங்கள்:

ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு மனிதர்கள் இடம்பெயர்வதற்கு பொருளாதாரம் மிக முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்றாகும். பல்வேறு பொருளாதார காரணங்கள் இடம்பெயர்வு நிலை மற்றும் திசையை தீர்மானிக்கிறது. வளமான விவசாய நிலங்கள் கிடைப்பது, வேலை வாய்ப்புகள், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி போன்றவை இடம்பெயர்வை ஈர்க்கும் சில பொருளாதார காரணங்களாகும். பாரிய வறுமை மற்றும் வேலையின்மை மக்கள் தங்கள் சொந்த இடங்களிலிருந்து சிறந்த வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் இடங்களுக்குச் செல்ல நிர்பந்திக்கின்றனர்.

இடம்பெயர்வுக்கான சமூக-கலாச்சார காரணங்கள்:

சமூக-கலாச்சார காரணங்களும் இடம்பெயர்வு செயல்பாட்டில் சில பாத்திரங்களை வகிக்கின்றன. திருமணத்திற்குப் பிறகு பெண்களின் இடம்பெயர்வு மற்றும் புனித யாத்திரையுடன் தொடர்புடைய இடம்பெயர்வு ஆகியவை சமூக-கலாச்சார பழக்கவழக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

இடம்பெயர்வுக்கான மக்கள்தொகை காரணங்கள்:

மக்கள்தொகை அர்த்தத்தில், வயது மற்றும் பாலினம் போன்ற மக்கள்தொகை கலவை, மக்கள்தொகைக்கு மேல் மற்றும் மக்கள்தொகைக்கு கீழ் இடம்பெயர்வுக்கான முக்கிய காரணங்கள். மற்ற வயதினரை விட பெரியவர்கள் அதிக இடம்பெயர்ந்தவர்கள் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. பெண்கள் பெரும்பாலும் திருமணத்திற்குப் பிறகு புலம்பெயர்கின்றனர்.

பொதுவாக மக்கள்தொகைக்கு மேல் என்பது புஷ் காரணியாகவும், மக்கள்தொகைக்குக் குறைவானது இடம்பெயர்வுச் சூழலில் இழுக்கும் காரணியாகவும் கருதப்படுகிறது.

இடம்பெயர்வுக்கான அரசியல் காரணங்கள்:

காலனித்துவம், போர்கள், அரசாங்கக் கொள்கைகள் போன்ற பல்வேறு அரசியல் காரணங்கள். அவ்வப்போது மனிதர்கள் இடம்பெயர்வதில் எப்போதும் முக்கிய பங்கு வகித்து வருகின்றன. போர்கள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

பண்டைய காலங்களிலிருந்து இடம்பெயர்வுக்கான காரணங்கள்:

இடம்பெயர்வு வகைகள்:

இடம்பெயர்வு பல வழிகளில் வகைப்படுத்தலாம். இது பொதுவாக பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகிறது;

நிர்வாக வரம்புகளுடன் தொடர்புடைய இயக்கத்தின் அடிப்படையில்:

உள்நாட்டு இடம்பெயர்வு: ஒரு நாட்டிற்குள் மக்கள் நடமாட்டம் உள் இடம்பெயர்வு என அழைக்கப்படுகிறது. மேலும், புலம்பெயர்ந்தோரின் தோற்றம் மற்றும் இடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உள் இடம்பெயர்வு நான்கு வகைகளாக வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

கிராமப்புறத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு என்பது கிராமப்புறங்களில் இருந்து வளர்ந்து வரும் நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களுக்கு முக்கியமாக வேலைவாய்ப்பு, கல்வி மற்றும் பொழுதுபோக்கு வசதிகளைத் தேடி மக்கள் செல்வது ஆகும்.

நகர்ப்புறத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு என்பது ஒரு நகர்ப்புற மையத்திலிருந்து மற்றொன்றுக்கு அதிக வருமானத்தைத் தேடுவது போன்ற இடம்பெயர்வு ஆகும்.

கிராமம் முதல் கிராமம் வரை இடம்பெயர்வு என்பது சாகுபடிக்கான வளமான நிலம் மற்றும் திருமணம் போன்ற பிற சமூகவியல் காரணிகளால் இயக்கப்படுகிறது.

நகர்ப்புறத்திலிருந்து கிராமப்புற இடம்பெயர்வு என்பது நகர்ப்புறப் பிரச்சினைகளிலிருந்து விடுபடுவதற்கும், வேலையில் இருந்து ஓய்வு பெற்ற பிறகு சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்புவதற்கும் நகர்ப்புற மையங்களிலிருந்து கிராமப்புறங்களுக்கு இயக்கம் ஆகும். கிராமத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு மிகவும் பொதுவான ஒன்றாகும்.

சர்வதேச இடம்பெயர்வு - தேசிய எல்லைகளில் நிகழும் இடம்பெயர்வு சர்வதேச இடம்பெயர்வு என்று அழைக்கப்படுகிறது

இடம்பெயர்ந்தவர்களின் விருப்பத்தின் அடிப்படையில்:

1. **தன்னார்வ இடம்பெயர்வு:** இடம்பெயர்வு ஒரு நபரின் சுதந்திரமான விருப்பம், முன்முயற்சி மற்றும் ஒரு சிறந்த இடத்தில் வாழ ஆசை மற்றும் அவர்களின் நிதி நிலையை மேம்படுத்த, இடம்பெயர்வு தன்னார்வமாகக் கூறப்படுகிறது.
2. **தன்னிச்சையான அல்லது கட்டாய இடம்பெயர்வு:** புலம்பெயர்ந்தவர்களின் விருப்பத்திற்கு எதிராக இடம்பெயர்வு நடந்தால், இடம்பெயர்வு தன்னிச்சையான இடம்பெயர்வு என்று அழைக்கப்படுகிறது. போர் போன்ற உந்துதல் காரணிகள் மக்களை ஒரு இடத்திலிருந்து புலம்பெயரச் செய்யக் கூடும்.

இடம்பெயர்ந்தவர்கள் இலக்கின் இடத்தில் தங்கியிருக்கும் காலத்தின் அடிப்படையில்:

1. **குறுகிய கால இடம்பெயர்வு:** இந்த வகையான இடம்பெயர்வுகளில், புலம்பெயர்ந்தோர் பிறப்பிடத்திற்குத் திரும்புவதற்கு முன் ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு மட்டுமே வெளியில் இருப்பார்கள். கால அளவு சில நாட்கள் முதல் சில மாதங்கள் வரை இருக்கலாம்.
2. **நீண்ட கால இடம்பெயர்வு:** புலம்பெயர்ந்தோர் குறைந்தபட்சம் சில வருடங்கள் வெளியில் தங்கியிருக்கும் ஒரு வகையான இடம்பெயர்வு.
3. **பருவகால இடம்பெயர்வு:** இந்த வகை இடம்பெயர்வுகளில் பொதுவாக ஒரு குழுவினர் ஒரு குறிப்பிட்ட பருவத்தில் தங்கள் சொந்த இடங்களிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து அந்த பருவத்தின் முடிவில் திரும்புவார்கள். கோடை காலத்தில் மலைப்பகுதிகளுக்கு இடம்பெயரும் மக்கள் மற்றும் விதைப்பு காலங்களில் விவசாய தொழிலாளர்கள் இடம்பெயர்வது இந்த வகையைச் சேர்ந்தது. இடமாற்றம் என்பது பருவகால இடம்பெயர்வுக்கு மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு.

பெண் புலம்பெயர்ந்தோர் ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா, ஓசியானியா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் ஆகிய நாடுகளில் ஆண் குடியேறியவர்களை விட அதிகமாக உள்ளனர், அதே சமயம் ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஆசியாவில், குறிப்பாக மேற்கு ஆசியாவில், புலம்பெயர்ந்தோர் பெரும்பாலும் ஆண்கள்.

உலகளாவிய புலம்பெயர்ந்தோரின் எண்ணிக்கை சமீபத்திய ஆண்டுகளில் தொடர்ந்து வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது, 2017 இல் 258 மில்லியனை எட்டியது, 2010 இல் 220 மில்லியனாகவும் 2000 இல் 173 மில்லியனாகவும் இருந்தது.

இடம்பெயர்வின் விளைவுகள்:

இடம்பெயர்வு இடம்பெயர்ந்த பகுதிகள் மற்றும் இலக்கு பகுதிகள் இரண்டையும் பாதிக்கிறது. இடம்பெயர்வின் முக்கிய விளைவுகள் பின்வருமாறு.

மக்கள்தொகை விளைவுகள்: இது மக்கள்தொகையின் வயது மற்றும் பாலின அமைப்பை மாற்றுகிறது. திருமணத்திற்குப் பிறகு பெண்களின் இடம்பெயர்வு மூலப் பகுதிகளில் பாலின விகிதத்தைக் குறைத்து, சேருமிடங்களின் பிராந்தியங்களில் பாலின விகிதத்தை அதிகரிக்கிறது. வேலைகளைத் தேடி ஆண் தொழிலாளர்கள் இடம்பெயர்வது மூலப் பகுதிகளின் சுதந்திரமான மக்கள்தொகையைக் குறைக்கிறது, இது சார்பு விகிதத்தை அதிகரிக்கிறது.

சமூக விளைவுகள்: பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து மக்கள் நகர்ப்புறத்தை நோக்கி இடம்பெயர்வது பன்மை சமுதாயத்தை உருவாக்க வழிவகுக்கிறது, இது மக்கள் குறுகிய மனப்பான்மையிலிருந்து வெளியே வரவும், மக்கள் தாராள மனப்பான்மையடையவும் உதவுகிறது.

பொருளாதார விளைவுகள்: அதிக மக்கள்தொகையில் இருந்து மக்கள்தொகைக்குக் கீழான பகுதிகளுக்கு அதிகமான மக்கள் இடம்பெயர்வதால் வள-மக்கள் தொகை விகிதத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படுகிறது. சில சமயங்களில், மக்கள் தொகைக்கு அதிகமாகவும் குறைவாகவும் உள்ள பகுதிகள், உகந்த மக்கள்தொகையின் பகுதிகளாக மாறலாம்.

இடம்பெயர்வு ஒரு பகுதியின் மக்கள்தொகையின் தொழில் கட்டமைப்பை பாதிக்கலாம். இதன் மூலம் பிராந்தியங்களின் பொருளாதாரத்தையும் நிச்சயமாக பாதிக்கும். முளை வடிகால் என்பது இடம்பெயர்வின் விளைவாகும். முளை வடிகால் என்பது பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய நாடுகளில் இருந்து திறமையானவர்கள் சிறந்த வாய்ப்புகளைத் தேடி வளர்ந்த நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்வதைக் குறிக்கிறது. இறுதியில், இது மூலப் பகுதிகளில் பின்தங்கிய நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இது "பேக்வாஷ் விளைவு" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சுற்றுச்சூழலின் விளைவுகள்: கிராமப்புறங்களிலிருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு மக்கள் அதிக அளவில் நகர்வது நகரங்களில் கூட்ட நெரிசலை ஏற்படுத்துகிறது மற்றும் வளங்களின் மீது கடும் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இது நகரங்களின் விரைவான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கிறது. நகர்ப்புறங்களில் அதிக மக்கள்தொகை காற்று, நீர்

UNIT - III - GEOGRAPHY OF INDIA

மற்றும் மண் மாசுபாட்டிற்கு வழிவகுக்கிறது. குடிநீர் தட்டுப்பாடு, குடியிருப்புக்கான இடமின்மை, போக்குவரத்து நெரிசல் மற்றும் மோசமான வடிகால் ஆகியவை நகர்ப்புறங்களில் நிலவும் பொதுவான சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகள். வீட்டுவசதிக்கான இடமின்மை மற்றும் நிலத்தின் விலை உயர்வு ஆகியவை குடிசைகள் உருவாக வழிவகுக்கிறது.

நகரமயமாக்கல்:

நகரமயமாக்கல் என்பது நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களில் வாழும் மக்கள்தொகையின் விகிதத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்படும் செயல்முறையைக் குறிக்கிறது.

நகரமயமாக்கலுக்கான காரணங்கள்:

நகரமயமாக்கல் மூன்று காரணிகளால் இயக்கப்படுகிறது: இயற்கையான மக்கள்தொகை வளர்ச்சி, கிராமத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு மற்றும் கிராமப்புறங்களை நகர்ப்புறங்களாக மறுவகைப்படுத்துதல்.

தற்போதைய நகரமயமாக்கல் மக்கள்தொகை, நிலப்பரப்பு, பொருளாதார செயல்முறைகள் மற்றும் புவியியல் பகுதியின் பண்புகள் ஆகியவற்றில் மாற்றங்களை உள்ளடக்கியது.

இந்தியாவில் நகரமயமாக்கல்:

நகரமயமாக்கலின் அளவு நகர்ப்புற மக்கள்தொகையின் சதவீதத்தின் அடிப்படையில் அளவிடப்படுகிறது. கோவா மிகவும் நகரமயமாக்கப்பட்ட மாநிலமாகும். இமாச்சலப் பிரதேசம் மிகக் குறைந்த நகரமயமாக்கப்பட்ட மாநிலமாகும். யூனியன் பிரதேசங்களில், சண்டிகரைத் தொடர்ந்து அதிக நகரமயமாக்கப்பட்ட பிராந்தியமாக டெல்லி உள்ளது. முக்கிய மாநிலங்களில், நகர்ப்புற மக்கள்தொகையில் 48.4% உடன் தமிழ்நாடு இரண்டாவது நகரமயமாக்கப்பட்ட மாநிலமாகத் தொடர்கிறது, அதைத் தொடர்ந்து கேரளா மற்றும் மகாராஷ்டிரா உள்ளது.

1950 ஆம் ஆண்டில், உலக மக்கள்தொகையில் 30% நகர்ப்புறமாக இருந்தனர், மேலும் 2050 ஆம் ஆண்டில், உலக மக்கள்தொகையில் 68% நகர்ப்புறமாக இருக்கும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது (உலக நகரமயமாக்கல் வாய்ப்புகள், 2018, முக்கிய உண்மைகள்).

நகரமயமாக்கலின் தாக்கம்:

நகரமயமாக்கல் மற்றும் மக்கள்தொகை செறிவு ஆகியவை ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை. கிராமத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு நகர்ப்புறங்களில் மக்கள்தொகை வெடிப்புக்கு வழிவகுக்கிறது. மும்பை, கொல்கத்தா

மற்றும் டெல்லி போன்ற பெருநகரங்களில் அதை விட அதிகமான மக்கள் தொகை உள்ளது.

இந்தியாவில் நகரமயமாக்கலின் முக்கிய பிரச்சனைகள் பின்வருமாறு:

1. நகர்ப்புற விரிவை உருவாக்குகிறது.
2. கூட்ட நெரிசலை ஏற்படுத்துகிறது.
3. வீடுகள் பற்றாக்குறைக்கு வழிவகுக்கிறது.
4. சேரிகளின் உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.
5. நகரங்களில் போக்குவரத்து நெரிசலை அதிகரிக்கிறது.
6. நகரங்களில் தண்ணீர் பற்றாக்குறையை உருவாக்குகிறது.
7. வடிகால் பிரச்சனையை உருவாக்குகிறது.
8. திடக்கழிவு மேலாண்மையில் சிக்கலை ஏற்படுத்துகிறது.
9. குற்ற விகிதத்தை அதிகரிக்கிறது.